

Панайотова и друга една, никакъ не ги оставяли на мира, постоянно ги преслѣдвали и разбивали.

На 3-й Авг. турцитѣ нападнали на Мѫглишкия мънастиръ Св. Никола, всичко отграбили, изгорили мънастира и потеглили къмъ Казанлѫкъ.

На 5-й бashiбозуци и черкези се показали около Казанлѫкъ, нѣ казаците ги отблѣснали.

На 6-й авансвардията на Сюлейманъ паша състояща отъ нѣколко стотини черкези и бashiбозуци се показала на Търти-могила — между Енина и Гюсово 4—5 кил. отъ града.

Турцитѣ вѣрвали, че въ града се криятъ съ хиляди руси и на 7-й сутренята съ голѣма сила нападнали. Нѣ като не имъ се вѣспротивилъ никой, още съ влизанието си почнали да убиватъ изъ улиците останалите стари и немощни хора или не успѣлитѣ да избѣгатъ. Въ разстояние на единъ — два часа въ града се чувалъ само гърмежа на пушките и виковете: вурунъ, тутунъ, йолдюрунъ. Единъ бѣга на една страна, втори тича на друга, трети се крие, обаче, нищо не помагало и нигдѣ спасение немало.

Около 70—80 д., които били избѣгнали изъ града, турцитѣ ги застигнали между селата Хасѣтъ и Сикиречово и до единъ ги избили.

Въ кѫщата на Хр. Христовъ уловили 17—18 души повечето жени, обѣсили ги по стрѣхитѣ и веднага запалили кѫщата, та всички на вѣгленъ станали.

Спорѣдъ рапорта на град. управител. Съвѣтъ отъ 1-й Ноемвр. 1878 год. до Казанлѫшкия окр. началникъ, числото на избитите и искланите вѣлизало на 340 д. мжже жени и дѣца. Нѣ имената можихме да изучимъ само на 165 д. мжже и 68 жени.

Абаджи Драгой,	Баба Таневица,	Вѣльо Колевъ,
Баба Дела,	Баба Митковица,	Гана Пенева,
Баба Ивана,	Баба Николица,	Генчо Константиновъ,
Баба Мина,	Бѣла Стоянова,	Георги Драгановъ,
Баба Мировица,	Божко Топаловъ,	Гино Кѣлчча,
Баба Мастунка,	Борѣтъ Христо,	Гочо Колевъ,
Баба Колевица,	Боньо Сировъ,	Данъо Тодоровъ,
Баба Х. Пенчовица,	Белчо Макела,	Даниилъ Дянковъ,
Баба Рада,	Бояджи Иванъ,	Дела Христова,
Баба Станковица,	Василь и Стано Ми-	Димитъ Георгиевъ,
Баба Хаджийка	леви	